

ת"פ 27268/09/21 - מדינת ישראל נגד ששון גברילוב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 27268-09-21 מדינת ישראל נ' גברילוב

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
ששון גברילוב	הנאשם

גזר דין

בתאריך 7.7.22 הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בדין שנערך ביום 12.7.22 הוריתי על הפניית הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

בהתאם להכרעת הדין, בתאריך 24.1.20 סמוך לשעה 12:31, בכניסה לבית המשפט בשדרות פל-ים בחיפה, נמצא הנאשם מחזיק סכין בדמות להב שאורכו 11 ס"מ, כשהיא מוסלקת בתוך הנעל הימנית שלו, כשהוא מודע לאיסור הכנסת חפצים חדים לבית המשפט, מכוח אירוע שהתרחש ביום 9.9.20.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

על פי חוות דעת חוזרת של הממונה על עבודות השירות מיום 18.10.22, הנאשם לא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות, בשל חוות דעת רפואית לעניין מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

לאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה לפיה הנאשם אינו כשיר בריאותית לבצע עבודות שירות, ולאחר שסברתי כי לא ניתן להסתפק בענישה שצופה פני עתיד בלבד, הפניתי את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר התבקש להכין תכנית של"צ עבור הנאשם.

בתאריך 1.3.23 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 44, גרוש, אינו עובד ונתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי. הנאשם סובל מבעיות נפשיות ומטופל תרופתית.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, והסביר כי לא הייתה לו כוונה לעשות שימוש אלים בסכין, אלא החזיק אותה לצורכי הגנה עצמית על רקע המצב הביטחוני בארץ. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הצליח לגלות הבנה לבעייתיות בהתנהלותו והביע צער על כך, אם כי ניכר כי הוא מונע מתפיסה הנותנת לגיטימציה לנשיאת סכין לצורכי הגנה עצמית.

עוד עלה מתסקיר שירות המבחן, כי קיימים מוקדי סיכון להישנות עבירות לרבות קשיים נפשיים שפיתח במהלך חייו ונטייה לסף תסכול נמוך, כמו גם הקושי בוויסות דחפים. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים אלימים ועברייניים מושרשים, והנאשם הצליח לזהות את הבעייתיות בהתנהלותו והביע חרטה כנה על התנהלותו הרשלנית והבלתי אחראית.

שירות המבחן המליץ על הטלת עונש בדמות צו של"צ, אשר יהווה עבורו עונש מוחשי-חינוכי באמצעות תרומה לחברה לצד עונש הרתעתי של מאסר על תנאי.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1).

ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים של הנאשם (טע/2, טע/3, טע/4) וכן מסמכים מהביטוח הלאומי בדבר קצבת נכות לה זכאי הנאשם (טע/5).

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על גופו ובטחונו של אדם. לטענת ב"כ המאשימה יש לראות בחומרה רבה את העובדה כי הנאשם הסליק את הסכין והתכוון להיכנס עמה לבית המשפט.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר והפנה למספר פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת.

עוד טען ב"כ המאשימה כי לנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות אשר התיישנו אך לא נמחקו כאשר האחרונה היא בעבירה דומה.

בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי תחתון של המתחם כך שייגזרו על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל. עוד עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם התחייבות וקנס וכן להורות על השמדת הסכין.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי נסיבות המקרה נמצאות ברף התחתון של ביצוע העבירה וכי יש להתחשב בכך שמדובר בסכין שבורה ולא שלמה, ועל כן הסכנה הנשקפת ממנה פחותה. עוד נטען, כי עצם העובדה שהסכין הוסלקה בתוך גרב בנעל היא נסיבה מקלה, מאחר שלא בקלות ניתן לשלוף אותה ולעשות בה שימוש. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שלא התנגד בצורה פעילה לחיפוש לאחר שהוזהר והוא בעצמו הוריד את הנעל ומסר את הסכין.

לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד עונש של מספר חודשי מאסר בפועל שבמקרים מסוימים יכול להיות מרוצה בעבודות שירות.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען, כי הוא בן 44, גרוש, מתגורר עם הוריו, וסובל מבעיות רפואיות ונפשיות (טע/2, טע/3, טע/4).

עוד נטען באשר לעברו הפלילי של הנאשם, כי מדובר בעבירות שהתיישנו ולא נמחקו כאשר משנת 2012 לא הסתבך בעבירות נוספות עד לתיק זה.

ב"כ הנאשם טען כי לאור מצבו הבריאותי של הנאשם יש להשית עליו עונש מאסר מותנה ובשל מצבו הכלכלי להימנע מהטלת קנס ולהסתפק בהתחייבות כספית.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא כדין ויש לקבוע מתחם עונש הולם בגין עבירה זו.

מתחם העונש ההולם

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שבשישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הנאשם במעשיו פגע **בערכים מוגנים** שעניינם הגנה על שלמות גופם של אזרחים מפני פגיעה בגופם באמצעות סכין.

עבירה של החזקת סכין שלא כדין נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תרבות הסכינאות" ולהקדים תרופה לתופעת השימוש בסכין. תכלית העבירה הינה למנוע מראש את הסיכונים אשר עלולים להתרחש עקב שימוש פסול בסכין, ובפרט פגיעה בזולת (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ג (מחוזי ת"א) 22408-03-13 סאניה נ' מדינת ישראל (22.05.13):

"מדיניות הענישה בעבירה של החזקת סכין מחייבת אמירה נורמטיבית. אמירה נורמטיבית זו מתבטאת בכך שהרף התחתון יעמוד, כאמור, על מאסר והחריגה על המתחם תישמר רק למקרים יוצאי דופן."

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנאשם החזיק סכין, כשהיא מוסלקת בתוך נעל, בכניסה לבית המשפט על אף שהיה מודע לאיסור הכנסת חפצים חדים לבית המשפט. מדובר בביצוע עבירה מתוכננת מראש, תוך הסתרת הסכין על מנת להיכנס עמה לכותלי בית המשפט. אמנם לא נגרם נזק, אך קיים פוטנציאל סיכון רב במעשה זה, ועל רקע העובדה כי מדובר במתחם בית המשפט, על הרגישויות הרבות הנגזרות מאופי המקום ומקהל היעד הנכנס בשעריו - אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

בפסיקה קיים מנעד רחב של ענישה בגין עבירה של החזקת סכין שלא כדין הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.01.15) הנאשם הורשע בגין שני אישומים, אחד בגין החזקת סכין, אותה החזיק עת שהובא לבית חולים לאחר שנדקר ונזקק לטיפול רפואי, ואישום שני בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג חשיש בכמות שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של החזקת סכין נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. בגין שתי העבירות נגזר על המבקש במקרה זה עונש של 12 חודשי מאסר בפועל והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 2968-12 כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל (6.5.12) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, זאת לאחר שבמגן השמש ברכב בו נהג נמצאה סכין. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה הנאשם הורשע, והושת עליו עונש של 160 שעות שירות לתועלת הציבור. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית משפט עליון נדחו.

ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (12.6.2008) הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית משפט השלום השית עליו עונש של חודשיים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

בע"פ 3727-12-08 (מחוזי חיפה) בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל (19.3.2009) הקל בית המשפט המחוזי על עונשו של נאשם, שהורשע בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה וקבע כי 6 חודשי מאסר בפועל שהושתו עליו בבית המשפט השלום, ירוצו בדרך של עבודות שירות.

בע"פ (מח' - נצ') 11180-01-13 מדינת ישראל נ' סמילה (18.2.14) הורשע המשיב, על פי הודאתו, בעבירה

של החזקת סכין למטרה לא כשרה, בכך שהחזיק בסכין מתקבעת, שאורך להבה 10 ס"מ, בתוך מרכז מסחרי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בפועל**, ודן את המשיב למאסר מותנה של 4 חודשים וקנס בסך 1,500 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש **ובית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שני חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל** ולבסוף השית על המשיב מאסר בפועל בן חודשיים.

· בעפ"ג (מח' - ירושלים) 27836-08-14 **חזן נ' מדינת ישראל** (12.4.15) הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר. הנאשם נסע במכוניתו והחזיק בה סכין. כאשר עוכב לבדיקה על ידי שוטרים השליך הסכין ארצה ובעט בו מתחת למכונית, על מנת למנוע מהשוטרים למצוא את הסכין. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ובין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה שם צוין כי "עונש מאסר של שלושה חודשים בפועל בגין עבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר הינו עונש מתון, ובכל מקרה נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, ואין כל סיבה כי בית-משפט זה, כערכאת ערעור, יתערב בגזר-הדין". עוד צוין כי מאחר וזהו מאסרו הראשון של הנאשם ניתן היה לשקול לבצעו בעבודות שירות אך מאחר והנאשם לא התייצב אצל הממונה אין לשקול חלופה שכזו.

· בת"פ 63051-05-19 **מדינת ישראל נ' ברודר** (23.1.22) הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירה של החזקת סכין לאחר שהחזיקה בכיס פנימי בתוך הז'קט סכין מטבח שאורך הלהב שלה כ-10 ס"מ. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות**, לצד ענישה נלווית, והשית על הנאשמת עונש של 45 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

· בת"פ 4817-01-21 **מדינת ישראל נ' שאויש** (16.2.22) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין בכך שהחזיק סכין בעת שישב במושב האחורי של רכב. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות וב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר מותנה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר**. על הנאשם הושת עונש של מאסר מותנה של חודשיים, קנס והתחייבות.

· בת"פ 62828-05-19 **מדינת ישראל נ' ברשנסקי** (7.6.22) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין לאחר שהחזיק סכין באורך של כ-29 ס"מ ובעלת להב של כ-16 ס"מ כשהיא מוחבאת בשרוול צד ימין במעילו. בית משפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי וקנס**, והשית על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בת"פ 28694-07-11 (שלום - כ"ס) **מדינת ישראל נ' אליצור חושן** (18.1.15) הורשע הנאשם בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה לאחר שהחזיק בנעלו אולר שנתפס בבית משפט השלום בנתניה, במהלך בידוק בטחוני שנערך על ידי מאבטח בית המשפט. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופת פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר, לצד קנס כספי**. על הנאשם נגזרו 120 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי וקנס.

בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע מושא כתב האישום

נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלוות ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש שקבעתי לא לחומרא או לקולא, בהעדר אפיק שיקומי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום וזו זכותו. יחד עם זאת, גם אם לא ניתן לזקוף עובדה זו לחובתו, הוא אינו זוכה להקלה השמורה למי שמודה בהזדמנות הראשונה, נוטל אחריות על מעשיו וחוסך זמן שיפוטי.

נתתי דעתי לגילו של הנאשם, מצבו הרפואי והנפשי כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן, וכי הוא הוא נתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי.

כמו כן, שקלתי את העובדה כי לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, שאומנם התיישנו אך טרם נמחקו, כאשר הרשעה אחרונה משנת 2013 בגין עבירה דומה של החזקת סכין שלא כדין, והחזקת מכשירי פריצה בגינה הושת על הנאשם מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וקנס.

סבורני כי במקרה זה, על אף מצבו הרפואי של הנאשם לא ניתן להסתפק בהטלת ענישה הצופה פני עתיד בלבד, ויש צורך בהטלת ענישה מוחשית ולו בדמות שעות שירות לתועלת הציבור, כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן.

בנוסף התחשבתי באמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם נעדר דפוסיים אלימים ועברייניים מושרשים, הגם שקיים סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד מתוך קלות דעת והתנהגות אימפולסיבית. כן שקלתי את העובדה כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה בפני שירות המבחן.

המלצת שירות המבחן, מקובלת עלי, כשהיא משלבת ענישה חינוכית ומוחשית עם ענישה הרתעתית ועל כן מצאתי לאמצה.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים אשר פורטו לעיל ואת העובדה כי הנאשם אינו מסוגל לבצע עבודות שירות מחמת מצבו הרפואי אך מסוגל לבצע שירות לתועלת הציבור אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. אני מטילה על הנאשם צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור החל מחודש יולי 2023. שירות לתועלת הציבור תבוצע ב"בית קסלר" בקרית חיים, בתפקיד סיוע לחניכים בסדנאות, וזאת בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו השל"צ.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה בניגוד

לסעיף 186(א) לחוק העונשין, ויורשע בגינה.

ג. התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע למשך 3 שנים מיום שחרורו.

נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי מקום להשית עונש של קנס.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשעתי בתיק זה למשך שלוש שנים.

אני מורה על השמדת הסכין לאחר שפסק הדין יהפוך לחלוט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, במעמד הצדדים.